

OKOLJSKA GROZLJIVKA na planetu Zemlja

oglašča se novinar iz galaksije Benefitium

Leta 2020 je za nekaj mesecev ves Svet obmiroval. Med ljudmi se je z veliko hitrostjo širil virus, nihče ni vedel kako razširjen je in kdo je sploh okužen. Število mrtvih se je iz dneva v dan eksponentno povečevalo in zbujalo strah v ljudeh, da so se zapirali v svoje domove. Toda dolgo obdobje socialnega distanciranja je ljudem in naravi delo dobro. Ljudje so si odpočili, narava se je začela čistiti, nebo je postalo nebeško modro in vode so spet postale kristalno čiste. Ker je v tem času gospodarstvo obstalo, je kot posledica nastala velika brezposelnost in padec bruto domačega proizvoda. Vse več ljudi se je znašlo v hudih denarnih stiskah, tudi denarna pomoč države je počasi usihala. Po hudih prizadevanjih znanstvenikov je mednarodni ekipi uspelo razviti zdravilo, ki je blažilo posledice bolezni, ki jo je povzročal virus.

Toda postopek pridobivanja zdravila je bil dolgotrajen in drag. Nakup zdravila je bil možen na borzi zdravil po več milijonskih cenah, kar so si lahko privoščile le najbogatejše države. Tiste, ki so si prve zagotovile nakup zdravila so brez omahovanja zagnale svoje proizvodne kapacitete, saj so vedele, da je čas zlato. Ker so bile na tržišču prve, so prejšnjo izgubo uspele nadoknaditi z veliko večjimi dobički. Državam, ki še ni uspelo dobiti zdravila, ali so uvidele, da si zdravila sploh nikoli ne bodo mogle privoščiti, so se kljub vsem možnim potencialnim žrtvam z zakasnitvijo zagnale v boj za svoj tržni delež in zelo povečale svojo proizvodnjo. Začela se je neizprosna tekmovalnost, večanje proizvodnje do maksimuma in brezobzirno potratno izkoriščanje vseh virov. Povečala se je tudi proizvodnja strojev in vozil, kar je državam omogočalo še dodatno povečanje proizvodnje in razširitev svojega trga. Množično potrošništvo se je obnovilo v večjem zamahu kot pred pandemijo.

Posledice so bile neznosne, količina odpadnih in onesnaženih voda je bilo tolikšna, da se je odstotek pitne vode za ljudi zmanjšal kar za tri četrtine. Voda je tako postala zlata dobrina, njena cena se je na borzi ves čas višala, prečiščevanje onesnažene vode pa je bilo prepočasno za potrebe ljudi. Ljudje, ki so ostali brez službe, si niso mogli več privoščiti vode. Tudi živali so bile žejne, saj so ljudje izkoristili vsak vodni vir s pitno vodo. Kopenske živali so začele umirati. Tudi kmetijstvo je občutilo posledice, vendar svoje proizvodnje niso zmanjšali, ampak so svoje pridelke še naprej morali zalivati, pa četudi z onesnaženo vodo. Posledično so ljudje, ne da bi se tega prav zavedali, jedli vedno bolj s kemikalijami prepojeno hrano.

Povečala se je tudi potreba in želja po potovanju, tako službenem pa tudi turističnem, dnevne migracije so se povečale za več kot polovico v primerjavi z migracijami pred omejitvijo gibanja v pandemiji. Tako so povečani izpusti plina iz prometa in proizvodnje močno onesnažili ozračje. Večati se je začela tudi ozonska luknja, dan za dnem je Zemljo doseglo vedno več nevarnih žarkov, zato se ljudje čez dan niso kazali Soncu. Ozračje se je kmalu začelo segrevati in učinek tople grade je bil neznosen. Tudi ledeniki in ledene plošče so se začele pospešeno taliti. Države so v boju za vodo pričele zajezovati reke, preden bi te odtekle v druge države, in začele uporabljati posebne sonde, ki so jih pošiljale v oblake, da bi nad njihovim ozemljem leti spustili dež. Bogatejše države so pri uporabi sond prednjačile, revnejše pa so postajale vse bolj sušne in pri njih se so začele širiti puščave.

Tudi morske živali niso bile varne, saj se je s povečanim potrošništvom strmo večala tudi količina odpadkov. Recikliranje in prečiščevanje odpadnih voda ljudi ni več zanimalo.

Zalivi so bili umazani, oceani pa polni otokov plastičnih smeti, kmalu plovba mimo njih ni bila več mogoča. Morsko rastlinstvo pa ni več dobivalo dovolj svetlobe in začelo je propadati.

V revnejših državah se je med tem časom število umrlih zaradi virusa, še kar naprej povečevalo, tako da je bilo prebivalstvo že zdesetkano. A to je bilo kruto dejstvo, saj bi jih tudi v nasprotnem primeru čakala žeja in lakota. Tudi v bogatejših državah je prebivalstvo umiralo predvsem zaradi posledic onesnaženega okolja.

Čeprav bi lahko ljudje uvideli pozitivne posledice zmanjšanja potrošništva v času pandemije, so bili tako pohlepni, da so ponovili svoje napake, dokončno uničili svoj edini dom in pri tem mislili le na denar, ne pa na posledice, ki jih je njihovo početje prinašalo. Preden so končno uvideli svoje napake, je bilo za to že prepozno. Zemlje se ni več dalo rešiti, pomrle so vse živalske in rastlinske vrste in z njimi tudi človek.

Zemljani so bili sicer res zelo inteligentni in razviti, zato bi nam prišli prav, ampak so bili pokvarjeni, pohlepni in niso bili primerni za našo galaksijo Benefitium. Poleg tega smo v vesolju zaznali velike pošiljke zemeljskih smeti, ki jih nismo uspeli ujeti in so padale na bitja drugih planetov in ogrožala njihovo varnost. Zato je bil to skrajni čas, da Zemljane zaustavimo in tako smo jih samouničili, kar smo storili le z enim majhnim virusom. Naši čistilci so spet odšli na Zemljo in jo zgladili do tal in spet bomo nestrpno čakali, kakšno novo življenje se bo razvilo na tem planetu. Čakanje nas vznemirja, nikoli ne vemo, kaj se bo razvilo in ali bo dovolj dobro za našo galaksijo. Zadnja dva poskusa na Zemlji sta nas kar razočarala najprej dinosavri, sedaj pa še ljudje.

To bi bilo iz rubrike »Zemlja« za danes vse. Ostanite še naprej z nami, po vrtičkarskih nasvetih, sledi rubrika o planetu »Ares«.